

SXEDIO.J72

2.3.1966: ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΟ ΓΑΛΛΟ ΜΙΣΙΕΛ ΒΑΙΣ, ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΠΡΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΜΠΟΖΚΟΥΡΚ ΠΟΥ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΣΕ ΒΟΜΒΕΣ ΣΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΟΥ ΗΛΕΓΧΕ ΤΟ ΚΥΠΡΙΑΚΟ ΚΡΑΤΟΣ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΣΕ ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ ΜΕ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΑΛΛΑ ΠΟΡΝΗ ΧΑΛΙΤΕ

Μετ την ανακήρυξη της Κυπριακής Δημοκρατίας ο υπουργός Εσωτερικών (και αργότερα και Αμυνας) Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, ελέγχοντας όλες τις αρχές ασφαλείας, έστρεψε όλη του την προσοχή σε δυο τομείς- τους κομμουνιστές και τους Τούρκους.

Ιδιαίτερα για τους Τούρκους, η προσοχή των αρχών ασφαλείας στράφηκε προς τη δραστηριότητα των Τούρκων και ιδιαίτερα της εξτρεμιστικής τους οργάνωσης T.M.T. που ελεγχόταν κατ' ευθείαν από την Αγκυρα.

Ετσι οι μυστικές υπηρεσίες του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη γνώριζαν ότι αρχηγός της TMT την περίοδο λίγο πριν από την έκρηξη των γεγονότων ήταν κάποιος με το όνομα Κεμάλ Κιοσκιούν, ένας συνταγματάρχης του τουρκικού στρατού ο οποίος έφθασε στην Κύπρο ως διπλωμάτης της τουρκικής πρεσβείας.

Ο Κιοσκιούν, **45** χρόνων, είχε έλθει στην Κύπρο στις **3** Οκτωβρίου **1962** και πήρε το ψευδώνυμο " Μποζκούρτ".

Σαν διπλωματικός υπάλληλος της τουρκικής πρεσβείας μπορούσε να διακινείται όποτε ήθελε μεταξύ Τουρκίας και Κύπρου χωρίς να μπορεί κανένας να τον ανακόψει. Εκείνο που μπορούσαν να κάνουν οι δυνάμεις του Γιωρκάτζη ήταν να παρακολουθούν τις κινήσεις και ενέργειες του μέσω των πρακτόρων τους και να παίρνουν προληπτικά μέτρα.

Ως βοηθό του ο Μποζκούρτ είχε τον επίσης στρατιωτικό Χουσαμετίν Τανυάρ, ο οποίος είχε χρηματίσει μέλος του τριμερούς στρατηγείου τα πρώτα χρόνια της ανακήρυξης της Δημοκρατίας και γνώριζε πρόσωπα και πράγματα στην Κύπρο.

Ο Τανυάρ είχε το ψευδώνυμο "Φιρτίνα".

Τις κατώτερες θέσεις κατείχαν διάφοροι άλλοι στρατιωτικοί κι έτσι ο Μποζκούρτ ενίσχυσε την παράνομη οργάνωση του η οποία ουσιαστικά ήταν έτοιμη για να αναλάβει δράση.

Με την οργάνωση του αυτή ο Μποζκούρτ, διενήργησε διάφορες δολιοφθορές στις περιοχές που ελέγχονταν από την Κυπριακή Κυβέρνηση για δημιουργία αναστάτωσης και χάους.

Αποκορύφωμα όλων αυτών όμως ήταν η εφαρμογή σχεδίου δολοφονίας του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη που θεωρείτο ως ο υπ' αριθμό ένα εχθρός των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών.

Η δολοφονία ανατέθηκε σε τρεις γάλλους που προσποιούνταν ότι ήσαν δημοσιογράφοι και χρόνος της εκτέλεσης που θα πραγματοποιείτο ο Δεκέμβρης του **1965** στην Ελβετία, όπου ο Γιωρκάτζης πήγε για εγχείρηση.

Αν σώθηκε ο Γιωρκάτζης αυτό οφειλόταν στα αυστηρά μέτρα ασφάλειας που πήραν οι Ελβετικές αρχές κι ο συνοδός και φίλος του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη Νίκος Ιωάννου.

Η επιχείρηση του Μποζκούρτ εναντίον του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη ήταν συνδυασμένη κι' είχε πολλές πτυχές κι' όλα τα στοιχεία της ευρείας συνωμοσίας.

Αρχισε με την αποστολή της Χαλιτέ, (Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, ο Χουντίνι της ΕΟΚΑ, Παναγιώτη Παπαδημήτρη και Ανδρέα Νεοφύτου, σελ **385**) μιας πανέμορφης τουρκάλας κοινής γυναίκας στον ελληνικό τομέα της Λευκωσίας, με εντολές να συλλέγει πληροφορίες από τους Έλληνες και τους Ελλαδίτες που εκείνη την περίοδο έφθαναν κατά χιλιάδες στην Κύπρο. Στην αποστολή της ήταν επίσης να προσπαθήσει να σκοτώσει την τουρκάλα εκφωνήτρια του ΡΙΚ Σαπιχά Χικμέτ, σύζυγο του δολοφονηθέντος από την ΤΜΤ τουρκοκύπριου δημοσιογράφου Αϊχάν Χικμέτ.

Η Σαπιχά Χικμέτ, που είχε εγκαταλείψει την τουρκική συνοικία της Λευκωσίας, αρνείτο να ακολουθήσει τους άλλους τουρκοκύπριους και να

εγκλωβιστεί στο θύλακα Λευκωσίας- Αγίου Ιλαρίωνα, στον οποίο είχαν αρχίσει να συγκεντρώνονται οι Τούρκοι με απειλές και τη βία από την ηγεσία τους ή και εθελοντικά ακόμη ύστερα από τις συγκρούσεις για ασφάλεια, για να διεκδικήσουν σε κάποιο στάδιο τη δημιουργία ξεχωριστής διοίκησης, σε μια περιοχή που θα την έλεγχαν απόλυτα.

Η έκπληξη όλων ήταν ότι ο σύνδεσμος της Τουρκάλας αυτής δεν ήταν άλλος από τον Τούρκο Δικαστή στο Ανώτατο Δικαστήριο Βετάτ Ντερβίς.

Ο Μποζκούρτ χρησιμοποιούσε τους πάντες και τα πάντα προκειμένου να φθάσει στο στόχο του και να δολοφονήσει τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη, να δημιουργήσει χάος στις ελληνικές περιοχές και να εξασφαλίσει οποιεσδήποτε πληροφορίες γύρω από την άμυνα του κράτους.

Ετσι συνδύασε την αποστολή της Χαλιτέ με τη δράση τριών γάλλων "δημοσιογράφων" και τους οποίους πλήρωνε για να τοποθετούν βόμβες με αποκορύφωμα την ανατίναξη των αποθηκών πετρελαιοειδών της εταιρείας ΣΙΕΛΛ στη Λάρνακα.

Η Χαλιτέ έφθασε στην ελληνική συνοικία της Λευκωσίας που χωριζόταν από την τουρκική με μια νέα ζώνη που ήλεγχαν οι δυνάμεις των Ηνωμένων Εθνών, με ένα πειστικό τρόπο τον Απρίλη του 1965.

Η φυγή της από την τουρκική συνοικία της Λευκωσίας σκηνοθετήθηκε με κάθε λεπτομέρεια ώστε να θεωρείται ως θύμα των Τούρκων, παρά ως " Μάτα Χάρι".

Οι άνθρωποι της οργάνωσης " Μυστική Ενωση" που δεν ήταν άλλη παρά η μυστική υπηρεσία της ΤΜΤ, την μετέφεραν στην "πράσινη γραμμή" στη Λευκωσία, κοντά την Πύλη Πάφου, κι ενώ αυτή άρχισε να τρέχει προς την ελληνική συνοικία, οι Τούρκοι φρουροί άρχισαν εκ συμφώνου να ρίχνουν εναντίον της καταιγισμό πυρών, αλλά ψηλά, ώστε να μη την βλάψουν.

Τις λεπτομέρειες για τη διαφυγή της και τη δράση της έδωσε αργότερα η ίδια στην τουρκική εφημερίδα ΧΟΥΡΙΕΤ στην οποία δεν έκαμε καμιά προσπάθεια να αποκρύψει την αποστολή της και τις

επαφές της. (Ολόκληρη η ιστορία της Χαλιτέ όπως επίσης και πλήρης σειρά φωτογραφιών της φυλάσσεται στα αρχεία της ΚΥΠ). Αφηγήθηκε η Χαλιτέ κατά τη ΧΟΥΡΙΕΤ:

- Είσαι έτοιμη Χαλιτέ;

- Αυτήν την ερώτηση απηύθυνε κατά τα μεσάνυκτα ο αρχηγός των Τούρκων κατασκόπων προς την ωραία χανούμ.

-Ναι αρχηγέ.

- Ακουσε, λοιπόν, προσεκτικά. Θα περιμένεις το σινιάλο, θα κτυπήσουμε στην πόρτα τρεις φορές. Μόλις ακούσεις το τελευταίο κτύπημα, θα ανοίξεις την πόρτα μπροστά σου και θα ριχτείς στο δρόμο και θα αρχίσεις να τρέχεις φωνάζοντας. Πρόσεξε όμως μη διασχίσεις το δρόμο για να πας δεξιά αλλιώς θα σκοτωθείς.

- Εντάξει.

- Θυμάσαι τη συνθηματική φράση;

- Ναι αρχηγέ. Εκείνος που θα μου πει " έγινες πολύ όμορφη από την τελευταία φορά που σε είδα" θα είναι ο άνθρωπος μας. Εάν η επιχείρηση πάει ανάποδα, στις φωτογραφίες μου στις εφημερίδες θα είμαι κατσοφιασμένα και στις ομιλίες μου από το ραδιόφωνο θα προφέρω με δυσκολία το " ρ ". Αν όλα πάνε καλά, θα κάμω το αντίθετο.

Σύμφωνα λοιπόν με το σχέδιο, μετά το σινιάλο η Χαλιτέ βγήκε στο δρόμο τρέχοντας κι ενώ κροτάλιζαν τα αυτόματα, αυτή φώναζε Ελληνικά: " Βοήθεια, δεν έχει κανένα να με σώσει, οι βρωμότουρκοι θα με σκοτώσουν, βοήθεια..."

Η Χαλιτέ "κατόρθωσε" τελικά να φθάσει μέχρι τον αστυνομικό σταθμό Πύλης Πάφου κι υποδυόμενη σωστά το ρόλο της, εξακολουθούσε να φωνάζει και να ζητά βοήθεια και να βρίζει τους Τούρκους.

Ο υπεύθυνος αστυνομικός την καθησύχασε, διότι ήταν πλέον ασφαλής, της πρόσφερε καφέ και νερό και φώναξε γιατρό να την εξετάσει.

Εκείνη όμως στο άκουσμα ότι θαρχόταν γιατρός να την εξετάσει, κατά πόσον είχε τραυματισθεί,

τρόμαξε. Γιατί μαζί της είχε φέρει κι ένα φιαλίδιο με δηλητήριο, με το οποίο την είχε προμηθεύσει ο αρχηγός της οργάνωσης, για να το χρησιμοποιήσει εναντίον άλλων.

Επρεπε λοιπόν να απαλλαγεί από το ενοχοποιητικό αυτό στοιχείο. Γι αυτό ζήτησε και πήγε στην τουαλέτα, όπου έρριψε το φιαλίδιο.

Όταν ήρθε ο γιατρός, η Χαλιτέ οδηγήθηκε με συνοδεία γυναίκας- αστυνομικού σ ένα δωμάτιο, όπου αφαίρεσε τα φορέματα της για να εξετασθεί, ενώ η αστυνομικός ερευνούσε τα ρούχα της.

Τελικά διαπιστώθηκε ότι δεν είχε τίποτε το ύποπτο, ο δε γιατρός της έδωσε **2-3** χάπια για να κοιμηθεί ήσυχα, έπειτα από την "αγωνιώδη" καταδίωξη της από τους ομοφύλους της.

Την επομένη υποβλήθηκε σε ανάκριση. Η σκηνοθετημένη όμως " καταδίωξη" της με τις ριπές όπλων και η υποκριτική της Χαλιτέ έκαμαν την αστυνομία να πιστέψει ότι πραγματικά είχε διατρέξει κίνδυνο κι ότι η διαφυγή της ήταν αληθινή.

Από τον αστυνομικό σταθμό μεταφέρθηκε σε ξενοδοχείο της Λευκωσίας.

" Και τώρα", ψιθύρισε μέσα της, "αρχίζει η αποστολή".

Η Χαλιτέ πέρασε το Σαββατοκυρίακο στο ξενοδοχείο για δυο λόγους. Επρεπε να μη προκαλέσει τις υποψίες της Αστυνομίας με οποιαδήποτε κίνηση της. Εξ άλλου έπρεπε να περιμένει την επίσκεψη των ανθρώπων που θα έρχονταν σε επαφή μαζί της, σχετικά με την αποστολή της.

Τη Δευτερα παρουσιάστηκε και πάλι στον Αστυνομικό σταθμό.

- Τί θα γίνει με μένα, ρώτησε. Είμαι χωρίς χρήματα και χωρίς εργασία. Να μου βρείτε εργασία για να ζήσω.

- Τί ξέρεις να κάμνεις; Ποια είναι η μόρφωση σου;

-Είμαι νοικοκυρά, πήγα στο δημοτικό μονάχα.

Ποτέ μου δεν εργάστηκα.

- Θα μπορούσες να εργασθείς ως υπάλληλος;
- Δεν πιστεύω.

Ο Αστυνομικός συλλογίστηκε για λίγη ώρα, έχοντας στη σκέψη διάφορες θέσεις.

Τελικά η Χαλιτέ βρήκε δουλειά σε κάποιο μπαρ. Τα προσόντα της ήταν αδιαμφισβήτητα για μια τέτοια δουλειά. Και μια και δεν μπορούσε να απασχοληθεί σε κανένα άλλο πόστο (δημιουργήθηκαν παράλληλα κι οι υποψίες από την Αστυνομία ότι ίσως να ήταν πράκτορας των Τούρκων κι ότι η διαφυγή της ήταν σκηνοθετημένη). Η οδός Ρηγαίνης με τα διάφορα μπαρ και τα κόκκινα φώτα ήταν μοναδική γι αυτήν. Το μεροκάματο που της προσφέρθηκε ήταν ανάλογο με τα θέλητρά της: Τρεις λίρες την ημέρα. Θα εργαζόταν από το μεσημέρι μέχρι τα μεσάνυχτα.

Ο ιδιοκτήτης του μπαρ της έδωσε μια προκαταβολή με την οποία αγόρασε μερικά φορέματα με μεγάλο ντεκολτέ κι έτσι ντυμένη προκλητικά στρώθηκε στη δουλειά.

Ποτέ δεν φανταζόταν ότι όλα θα της έρχονταν τόσο βολικά για την αποστολή της. Ετσι νόμιζε. Γιατί η Αστυνομία την παρακολουθούσε συνέχεια, καλού, κακού.

Η πρόσληψη της στο μπάρ διαδόθηκε αμέσως μεταξύ των ανθρώπων της νύκτας. Η ομορφιά της ήταν το κέντρο έλξεως της πολυπληθούς πελατείας Ελληνοκυπρίων και Ελλαδιτών νεαρών. Πράγμα, άλλωστε, που ήταν μέσα στα πλαίσια του σχεδίου της: Να δημιουργήσει όσο μπορούσε περισσότερο στενές σχέσεις με στρατιωτικούς και μη, για να αποσπάσει διάφορα μυστικά.

Εξ άλλου το ότι ήταν μια σαγηνευτική τουρκάλα, κι ο μύθος της ότι "απέδρασε" από τα νύχια των Τούρκων ήταν δυο στοιχεία ειδικού ενδιαφέροντος.

Από την άλλη η Χαλιτέ, λόγω του είδους της εργασίας της, ήταν υποχρεωμένη να ακούει διάφορες φράσεις σε βάρος των Τούρκων και ταυτόχρονα να παίζει το ρόλο της για την επιτυχία της αποστολής

της. Έπρεπε να καταφέρεται κι η ίδια εναντίον τους, πράγμα το οποίο την έκαμνε, όπως είπε αργότερα, να υποφέρει ψυχικά.

Στο μεταξύ, ύστερα από αρκετές μέρες, η Χαλιτέ εγκατέλειψε το ξενοδοχείο κι εγκαταστάθηκε σε μια πανσιόν. Από την εργασία της κέρδιζε μεγάλα ποσά. Ως η μόνη τουρκάλα "κονσοματρίς" και με τις καμπύλες που διέθετε προσείλκυε τους περισσότερους πελάτες και κέρδιζε τουλάχιστον **15-20** λίρες κάθε μέρα- ποσό που ισοδυναμούσε με το μηνιαίο μισθό ενός μέσου υπαλλήλου την εποχή εκείνη.

Ο καιρός περνούσε και κανένας όμως δεν έφθανε για να της πει τι άλλο έπρεπε να κάνει.

Διερωτάτο αν είχε περιπέσει σε δυσμένεια.

Εκτός από τους Έλληνες πελάτες που συνωστίζονταν στο μπαρ αναζητώντας την εύνοια και τις υπηρεσίες της Χαλιτέ ήσαν και μερικοί Τούρκοι, οι οποίοι ζούσαν στην Ελληνική συνοικία. Κανένας όμως από αυτούς δεν πρόφερε τη συνθηματική φράση "έγινης πολύ όμορφη από την τελευταία φορά που σε είδα".

Όταν πια η Χαλιτέ άρχισε να χάνει κάθε ελπίδα κι αφού πέρασαν σχεδόν τρεις μήνες αφ'ότου έπιασε δουλειά στο μπαρ, ένα βράδυ ο εργοδότης της την πλησίασε και της είπε ότι κάποιος ζητούσε να την δει.

- Ποιος είναι; Μήπως τον γνωρίζω;

- Δεν ξερω, εάν τον γνωρίζεις. Ερχεται όμως συχνά στο μπαρ. Εξ άλλου είναι Τούρκος.

- Τούρκος; Δεν είναι δυνατό. Τι με θέλει;

- Είναι Τούρκος από αυτούς που μένουν στην τουρκική συνοικία.

- Πάρε τον σε κάποια άλλη. Εγώ δεν πηγαίνω. Δεν έχω σχέσεις με αυτούς που μένουν στην τουρκική συνοικία.

- Α, όχι. Ελα, έλα, μη φοβάσαι. Γιατί ζει επίσης και στη συνοικία μας. Είναι σχεδόν και δικός μας.

Επειτα απ'αυτά τα λόγια η περιέργεια της Χαλιτέ, περιέργεια γυναίκας κατασκόπου, κορυφώθηκε.

- Ελα, πες μου ποιος είναι, είπε. Γιατί με κάμνεις να περιμένω τόση ώρα;

Ο ιδιοκτήτης του μπάρ γέλασε και κλείνοντας το ένα μάτι είπε:

- Είναι ένας πολύ ευχάριστος, αξιαγάπητος κι έμπειρος άνδρας. Επιπρόσθετα έχει γούστο. Είναι ο Δικαστής του Ανωτάτου Δικαστηρίου, Βετάτ Ντερβίς.

- Αλήθεια;

- Είναι αυτός. Τον γνωρίζω. Ζούσε στη συνοικία μας.

- Αυτός είναι.

Ο ιδιοκτήτης του μπαρ οδήγησε τότε τη Χαλιτέ σ ένα ιδιαίτερο δωμάτιο, όπου ο Δικαστής Ντερβίς πήγε προς συνάντησή της. Την χαιρέτησε με χειραψία, της είπε να καθήσει και παράγγειλε σαμπάνια. Όταν ο υπάλληλος έφυγε, ο Βετάτ στράφηκε στη Χαλιτέ και της είπε γελώντας:

- Εγινες πολύ όμορφη από την τελευταία φορά που σε είδα.

Η Χαλιτέ έμεινε σαν απολιθωμένη. Δεν πίστευε στ αυτιά της. Είχε ακούσει καλά; " Εγινες πολύ όμορφη από την τελευταία φορά που σε είδα". Αυτή ήταν η συνθηματική φράση που περίμενε, σύμφωνα με τις οδηγίες του αρχηγού της. Αραγε ο Βετάτ το είπε τυχαία ή ήταν πραγματικά ο πράκτορας που περίμενε να της στείλει ο αρχηγός;

Αφού μίλησαν για λίγη ώρα, κι όταν βεβαιώθηκε ότι κανείς δεν κρυφάκουε, ο Τούρκος Δικαστής έσκυψε κοντά στο πρόσωπο της Χαλιτέ και της ψιθύρισε το όνομα του αρχηγού της οργανώσης και πρόσθεσε:

- Από τώρα και στο εξής θα παίρνεις διαταγές από μένα και θα δίνεις τις πληροφορίες σου σε μένα.

Και πάλι η Χαλιτέ συγκρατήθηκε και προσποιήθηκε ότι δεν καταλάβαινε για ποιο πράγμα της μιλούσε.

Ταυτόχρονα όμως του υπέβαλε μερικές ερωτήσεις για να διαπιστώσει αν πραγματικά ήταν ο μυστικός σύνδεσμος της.

Τότε ο Βετάτ της ανέφερε όλες τις

λεπτομέρειες της "απόδρασης" της και ότι είχε ως αποστολή η ίδια να δηλητηριάσει τη Σαπιχά Χικμέτ, την εκφωνήτρια του ΡΙΚ. Οι λεπτομέρειες αυτές διέλυσαν οριστικά και την τελευταία αμφιβολία της Χαλιτέ.

- Εν τάξει, είπε στο Βετάτ. Πες μου τι πρέπει και τί θέλεις να κάμω;

- Να δημιουργήσεις φιλικές σχέσεις με Ελληνοκυπρίους και Έλληνες αξιωματικούς και στρατιώτες της Διεθνούς Ειρηνευτικής Δύναμης που έρχονται στο μπαρ. Χωρίς να σε υποψιασθούν να συγκεντρώνεις τις πληροφορίες και να κατασκοπεύεις. Και ταυτόχρονα να ετοιμάσεις αναφορά για τους Τούρκους που ζουν στην Ελληνική συνοικία που βοηθούν τους Έλληνες.

- Πολύ καλά.

- Εάν δεν μπορείς να θυμάσαι μερικά ονόματα ή πληροφορίες να τις γράφεις σ' ένα χαρτί και να το "κρύψεις" στα πιο απόκρυφα σου μέρη για να το έχεις πάντα μαζί σου. Κι όταν θα σε επισκέπτομαι θα μου το δίνεις. Όταν θα συναντιόμαστε θα σου λέγω πως θα επικοινωνούμε.

- Καλά, τί είδους πληροφορίες θέλεις να μαθαίνω από τους Έλληνες αξιωματικούς;

-Τα ονόματα, τις κλάσεις και τους αριθμούς των μονάδων τους. Τους τόπους όπου στρατοπεδεύουν και πού πηγαίνουν, εάν είναι νεοαφιχθέντες ή όχι κι επίσης πληροφορίες για τα οχυρά στις παραλίες κι οτιδήποτε σχετίζεται με αυτές.

Η Χαλιτέ είπε ότι θα εκτελούσε τις διαταγές κι επανέλαβε όσα ο Βετάτ της είχε αναφέρει. Εκείνος έμεινε ικανοποιημένος από τις απαντήσεις της.

- Μπράβο, είπε, θα διαπιστώσουμε τις ικανότητες σου. Αυτά τα πράγματα μπορεί να μη έχουν σημασία για σένα, αλλά για τους δικούς μας είναι πολύ σπουδαία, μη το ξεχνάς. Τώρα μπορείς να μου φέρεσαι σαν να είμαι πελάτης σου. Ακόμα κι αν σε ρωτήσουν για μένα, να πεις ότι είμαστε μακρυνοί

συγγενείς.

Επειτα από τις οδηγίες και την αναγκαία συνεννόηση για την περαιτέρω αποστολή της Χαλιτέ, ο Βετάτ έμεινε κοντά της για αρκετή ώρα, εκείνη τη νύκτα της πρώτης συνάντησης κι επαφής τους...

Από την επομένη ημέρα η Χαλιτέ συγκεντρώθηκε με ζήλο στην αποστολή της.

Πολλοί Κύπριοι και Ελλαδίτες ήσαν μεταξύ των πελατών της. Δεν δυσκολευόταν καθόλου να δημιουργήσει στενές φιλικές σχέσεις. Ήταν ωραία, όμορφη κι ελκυστική...

Πέρασαν μερικές μέρες, οπότε ο Δικαστής Βετάτ έκαμε πάλι την εμφάνιση του στο μπαρ κι έδωσε στη Χαλιτέ τη διεύθυνση του γραφείου μεταφορών κάποιου Έλληνα, λέγοντας της:

- Τα απογεύματα μετά τη δουλειά μου, περνώ απ αυτό το μέρος. Όταν θα έχεις κάτι σοβαρό να μου πεις πήγαινε εκεί και ρώτησε για μένα, ότι θέλεις δήθεν να στείλεις πράγματα στην κόρη και τη μητέρα σου. Εγώ θα καταλαβαίνω και θάρχομαι στο μπαρ.

Στην αρχή η επαφή του Βετάτ με τη Χαλιτέ γινόταν μ αυτό τον τρόπο. Εν τω μεταξύ η Χαλιτέ συγκέντρωνε πληροφορίες από Ελληνοκυπρίους και Έλληνες αξιωματικούς, οι οποίοι, αφού μεθούσαν, κελαηδούσαν σαν "αηδόνια" κατά τον χαρακτηρισμό της.

Η TMT ήταν απόλυτα ικανοποιημένη από τις υπηρεσίες που πρόσφερε διαβιβάζοντας πληροφορίες. Αυτό της το είχε διαβεβαιώσει ο Βετάτ.

Ενα βράδυ σε μια συνάντησή τους, της είπε:

- Πρέπει ν' αφήσεις αυτό το μπαρ και να πάεις σ' ένα άλλο (της έδωσε τη διεύθυνση) και να νοικιάσεις ένα σπίτι στον Άγιο Παύλο. Έτσι σε περίπτωση που θά δεις κάτι πολύ σημαντικό, θα με φωνάζεις στο σπίτι σου, θα μου τηλεφωνάς πρώτα στο γραφείο μου την ημέρα και θα με ειδοποιείς.

Η Χαλιτέ έκαμε όπως της είχε πει. Νοίκιασε σπίτι στον Άγιο Παύλο, κι όταν είχε κάτι σπουδαίο να διαβιβάσει τηλεφώνουσε στο Βετάτ λέγοντας :

- Θείε, πήρα γράμμα από το φίλο μου στην Αγγλία, θέλεις να μου το διαβάσεις και να μου το εξηγήσεις;

Ο "Θείος" Βετάντ της απαντούσε ότι θα περνούσε από το σπίτι της το απόγευμα.

Οι συχνές συναντήσεις του Βετάντ με την τουρκάλα δεν μπορούσαν να μη εντοπισθούν από τις υπηρεσίες του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη, που άρχισαν να τον παρακολουθούν. Θα πρέπει να το αντιλήφθηκε κι ο ίδιος. Ενα βράδυ είπε στη Χαλιτέ:

- Φεύγω στο Λονδίνο γιατί άρχισαν να με υποψιάζονται. Ο αρχηγός θα ορίσει κάποιον άλλο για σύνδεσμο. Δεν ξέρω ποιος θα είναι. Ξέρω όμως ότι το σύνθημα που θα σου πει είναι: " Η μεγαλύτερη σοφία στη ζωή είναι να μη πιστεύεις σε κανένα, ούτε και σε μένα". Αυτός που θα σου πει αυτή τη συνθηματική φράση θα είναι ο πράκτορας της οργάνωσης. Μέσον του θα μπορείς να στέλλεις τις πληροφορίες σου. Σου εύχομαι καλή επιτυχία. Ο θεός μαζί σου.

Οι Τουρκικές μυστικές υπηρεσίες δεν χρησιμοποιούσαν μόνο τους δικούς τους ανθρώπους, αλλά και ξένους. Έτσι ο νέος σύνδεσμος της Χαλιτέ ήταν ένας Σουηδός αξιωματικός της Διεθνούς Ειρηνευτικής Δύναμης, ο λοχαγός του Σουηδικού αποσπάσματος Μπέριλ Γιέρνμπεργκ, τον οποίο τελικά παντρεύτηκε.

Ο γάμος όμως αυτός δεν κράτησε για πολύ κι ο σύζυγος της έφυγε για το εξωτερικό.

Στο μεταξύ η Χαλιτέ κατάφερε με τη βοήθεια των ΟΗέδων να φέρει στην ελληνική συνοικία και τη μητέρα της, η οποία μπήκε αμέσως στο κατασκοπευτικό δίκτυο: Γύριζε από σπίτι σε σπίτι και με το πρόσχημα ότι έλεγε στον κόσμο την τύχη του διαβάζοντας το χέρι τους ή το φλυντζάνι συγκέντρωνε πληροφορίες.

Το δίκτυο διευρυνόταν συνεχώς.

Σ' αυτό το διάστημα η Χαλιτέ "γνωρίστηκε" με δυο γάλλους δημοσιογράφους, τους Μπερνάρ Σιγιέ και

Μισιέλ Βαΐς, πράκτορες των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών, ενώ στο μεταξύ επέστρεψε στην Κύπρο κι ο δικαστής Βετάτ Ντερβίς.

Αποστολή των πρακτόρων αυτών, που δρούσαν ανεξάρτητα αλλά κατευθύνονταν από τον ίδιο εγκέφαλο, παράλληλα με τη συλλογή πληροφοριών, ήταν η δημιουργία αποσταθεροποίησης μεταξύ των Ελλήνων.

Αποστολή των γάλλων ήταν να τοποθετούσαν βόμβες σε διάφορα σημεία της Κύπρου, με επίκεντρο τη Λευκωσία. Ακόμα στην αποστολή τους ήταν να δολοφονήσουν τον Υπουργό Εσωτερικών Πολύκαρπο Γιωρκάτζη. Οι τουρκικές μυστικές υπηρεσίες ήθελαν να τον εκδικηθούν για τη ζημιά που τους έκαναν οι υπηρεσίες του από την παρακολούθηση κάθε τους κίνησης.

Τις βόμβες αυτές μπορούσαν να τις εξασφαλίζουν και οι ίδιοι οι γάλλοι πράκτορες διακινούμενοι μεταξύ της Ελληνικής και της τουρκικής συνοικίας ή μέσω του Δικαστή Βετάτ κατά τις επανειλημμένες επισκέψεις του στην τουρκική συνοικία της Λευκωσίας.

Οι γάλλοι σαν ξένοι μπορούσαν να κυκλοφορούν ελεύθερα μεταξύ των δυο συνοικιών, χωρίς κανένα εμπόδιο και πολλές φορές και χωρίς έλεγχο.

Ποια όμως ήταν η δράση των δυο δημοσιογράφων και πώς συνενώθηκαν με τις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες; Πώς και πότε σχεδιάστηκε η δολοφονία του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη;

Λίγο πριν έλθει στην ελληνική συνοικία της Λευκωσίας η Χαλιτέ, αλλά και στη διάρκεια της δράσης της ως πράκτορας των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών, σημειώθηκαν μια σειρά από εκρήξεις βομβών που αναστάτωσαν την Κύπρο.

Στις **29 Αυγούστου, 1964** σημειώθηκε έκρηξη στο σουγλιτζίδικο στην τάφρο, παρά την προτομή του Διονυσίου Σολωμού, στο κέντρο της Λευκωσίας, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένα άτομο και να τραυματισθούν άλλα τρία.

Στις **27 Ιανουαρίου του 1965** οι βομβιστές

κτύπησαν ακριβώς στην καρδιά της Λευκωσίας: Μια νέα βόμβα εξερράγη στα δημόσια αποχωρητήρια, στο Δημόσιο Κήπο της Πλατείας Ελευθερίας, πρώην Πλατεία Μεταξά.

Το βράδυ της **24ης** Απριλίου **1965** βόμβα ανατίναξε την πετρελαιοδεξαμενή της εταιρείας ΦΙΝΑ, στη Λάρνακα.

Μια βδομάδα αργότερα, την **1η** Απριλίου **1965** μια άλλη βόμβα εξερράγη στο καμπαρέ Σιαντεκλαίρ, στη Λευκωσία κοντά στη λεωφόρο Ομήρου.

Με μια μικρή ανάπαυλα, στις **23** Απριλίου, νέα έκρηξη βόμβας κατέστρεψε το γερανό του τσιμεντοποιείου Λεμεσού.

Κάτι που προκάλεσε επίσης αναστάτωση μέχρι και πανικό ιδιαίτερα στις αρχές ασφαλείας ήταν η προσπάθεια ανατίναξης των πετρελαιοδεξαμενών της εταιρείας ΣΙΕΛΛ στη Λάρνακα στις **6** Οκτωβρίου **1965**.

Οι βόμβες αποτελούσαν μυστήριο για τις αρχές ασφαλείας που βρέθηκαν στο σκοτάδι. Δεν υπήρχε κάτι που να τις συνδέει μεταξύ τους.

Κι' όμως ο εγκέφαλος που βρισκόταν πίσω από την ενέργεια αυτή είχε το σκοπό του: Να δημιουργήσει σύγχυση κι' αναστάτωση στον κόσμο, ότι κανένα μέρος της Κύπρου δεν ήταν ασφαλές.

Ακόμα στα σχέδια του Μποζκούρτ ήταν η ανατίναξη ελληνικών πλοίων στο λιμάνι της Λεμεσού και η τοποθέτηση βομβών σε δυτικές και άλλες πρεσβείες για πρόκληση περισσότερου χάους.

Μεταξύ του κοινού είχαν ήδη αρχίσει οι μεμψιμοιρίες που έφθασαν μέχρι τον Τύπο. Οι αρχές ασφαλείας κατηγορούνταν ότι δεν έκαμναν σωστά τη δουλειά τους. Ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης, όπως ήταν φυσικό, δεχόταν τα περισσότερα βέλη.

Όμως τα σχέδια του Μποζκούρτ ήταν ακόμα ευρύτερα και στόχευαν κατ' ευθείαν τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη.

Έτσι ανύποπτος ο Κύπριος Υπουργός Εσωτερικών που τώρα ήταν και Υπουργός Αμυνας, αναχώρησε στις **15** Δεκεμβρίου **1965** για τη Ζυρίχη της Ελβετίας για να

υποβληθεί σε εγχείρηση στο πόδι. Ήταν ένα παλιό τραύμα για το οποίο χρειαζόταν να γίνει κάποια επέμβαση.

Μαζί του έφυγε και ο στενός του φίλος Νίκος Ιωάννου Ψωμάς, συγκάτοικος του και συνεργάτης του στην Υπηρεσία Πληροφοριών.

Στην αναχώρηση του Γιωρκάτζη δόθηκε ευρεία δημοσιότητα και φωτογραφίες του δημοσιεύθηκαν στον Τύπο.

Ακόμα ο Τύπος δημοσίευε τις επόμενες μέρες πληροφορίες από τη Ζυρίχη γύρω από την κατάσταση της υγείας του, η οποία όπως ανήγγελλε βελτιωνόταν συνεχώς και ότι σύντομα θα επέστρεφε στην Κύπρο.

Τελικά ο Γιωρκάτζης επέστρεψε στην Κύπρο πλήρως αποθεραπευμένος στις **28** Δεκεμβρίου, αρκετά νωρίς για να προλάβει να γιορτάσει την Πρωτοχρονιά του **1966** με τους φίλους του.

Εκείνο όμως που δεν γνώριζε ο Κυπριακός λαός και οι φίλοι του Γιωρκάτζη ήταν ότι είχε περάσει από του χάρου τα δόντια αυτό το δεκαπενθήμερο στο εξωτερικό.

Γιατί ο αρχηγός της TMT είχε οργανώσει τη δολοφονία του στο εξωτερικό με ένα πραγματικά σατανικό τρόπο, και για να προσθέσει ακόμα περισσότερο μυστήριο στη σειρά των εκρήξεων που συνέβαιναν σε ολόκληρη τη νήσο, με επίκεντρο πάντοτε τη Λευκωσία.

Ο Κοσκούν, που παρακολουθούσε τις κινήσεις του Γιωρκάτζη είχε πληροφορηθεί ότι επρόκειτο να ταξιδεύσει κι ανέθεσε στους γάλλους πράκτορες του, που διακινούνταν αυτή την περίοδο μεταξύ Κύπρου και Βηρυτού, και τοποθετούσαν τις βόμβες, να κτυπήσουν το Γιωρκάτζη στη διάρκεια του ταξιδιού του στην Ελβετία.

Επιδίωξη ήταν να δολοφονηθεί ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης στο εξωτερικό, ώστε να μη προκληθούν αντίποινα σε βάρος των τουρκοκυπρίων, γιατί θα παρουσιαζόταν η δολοφονία ως έργο ξένων.

Ένας από τους υποψήφιους δολοφόνους του Γιωρκάτζη ήταν μέλος της οργάνωσης ΟΑΣ, η οποία είχε

δράσει στην Αλγερία.

Έτσι μόλις ο Γιωρκάτζης έφυγε για την Ελβετία οι υποψήφιοι δολοφόνοι του ανέλαβαν δράση.

Ο ένας μάλιστα από τους υποψήφιους δολοφόνους του συνταξίδευσε μαζί του από την Κύπρο μέχρι το Παρίσι. Βρισκόταν στην τουρκική συνοικία της Λευκωσίας και πήγε κατ' ευθείαν στο αεροδρόμιο κι επιβιβάστηκε στο ίδιο αεροπλάνο, που μετέφερε το Γιωρκάτζη στο Παρίσι.

Ενώ ακόμη το αεροπλάνο βρισκόταν στον αέρα ο Γιωρκάτζης ειδοποιήθηκε για την παρουσία του ύποπτου Τούρκου πράκτορα για να πάρει τα μέτρα του. Αλλά οι πληροφορίες δεν ήταν τόσες που να μιλούν για προγραμματισμένη δολοφονία του.

Μαζί με το Γιωρκάτζη στο αεροπλάνο βρισκόταν κι ο Νίκος Ιωάννου Ψωμάς, ο οποίος τον έθεσε υπό παρακολούθηση.

Ο υποψήφιος δολοφόνος του Γιωρκάτζη, προφανώς για να μη δώσει περισσότερες υποψίες, αλλά και για να βρει το συνεργάτη του, κατέβηκε στο Παρίσι. Ο Γιωρκάτζης και ο Νίκος Ιωάννου Ψωμάς, συνέχισαν το ταξίδι τους προς τη Ζυρίχη όπου ο Γιωρκάτζης εισήχθη σε κρατική Πολυκλινική, αλλά το όνομα του δεν καταχωρήθηκε πουθενά. Ήταν τα συνήθη μέτρα που λάμβαναν οι ελβετικές αρχές για να αποθαρρύνουν δράση αντιπάλων πολιτικών προσώπων που κατέφευγαν στη χώρα τους.

Πέραν των μέτρων που είχαν πάρει οι ελβετικές αρχές ο Νίκος Ιωάννου εγκαταστάθηκε δίπλα στο δωμάτιο του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη, στον εντέκατο όροφο της Πολυκλινικής, και έγινε ο φύλακας άγγελος του. Οποιοσδήποτε εισερχόταν στο δωμάτιο του, συναντάτο προηγουμένως μαζί του σε ιδιαίτερο θάλαμο και κάτω από συνθήκες ασφάλειας και στη συνέχεια πήγαινε να δει το Γιωρκάτζη.

- Είχαμε πάρει μερικά απαραίτητα μέτρα ασφαλείας είπε ο Νίκος Ιωάννου αργότερα, αλλά ουσιαστικά είχαμε υποτιμήσει την έκταση του κινδύνου. Το όνομα του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη και το

δικό μου, δεν καταχωρήθηκαν στα αρχεία της πολυκλινικής. Για όλους, εκτός από τη διεύθυνση της Πολυκλινικής και τις αρχές, είμαστε άγνωστα άτομα. Ακόμα τηρήθηκε μυστικότητα για το θάλαμο στον οποίο νοσηλευόταν ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης και τον όροφο στον οποίο διεμέναμε.

Οι υποψήφιοι δολοφόνοι του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη πήγαν από τη Γαλλία στην Ελβετία και άρχισαν προσπάθειες να εντοπίσουν τον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη. Στο "πορτ μπαγκάζ" του αυτοκινήτου τους είχαν ένα όπλο με τηλεφακό.

Για πέντε μέρες όργωναν τη Ζυρίχη. Τηλεφωνούσαν σε όλες τις κλινικές αναζητώντας τον, αλλά δεν κατάφεραν να τον εντοπίσουν, μια και το όνομά του δεν ήταν καταχωρημένο στα αρχεία της Πολυκλινικής, κι' έτσι έφυγαν από την Ελβετία άπρακτοι.

Ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης επέστρεψε στην Κύπρο, όπου οι πράκτορες των Τούρκων συνέχιζαν το όργιο των εκρήξεων.

Για τις αρχές η συνέχιση της δράσης των πρακτόρων του Μποζκούρτι, αποτελούσε μια μεγάλη πρόκληση. Κάποια στοιχεία που έρχονταν κατά καιρούς στα χέρια τους δεν βοηθούσαν στην εξάρθρωση του δικτύου του. Ομως ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης ήταν τώρα αποφασισμένος να κινητοποιήσει τους πάντες για να δώσει ένα τέλος στην όλη υπόθεση.

Ετσι κινητοποίησε μια μεγάλη ομάδα από αξιωματικούς από τους Ανδρέα Ρήγα, Νίκο Ιωάννου, Ανδρέα Περιστιάνη, Ανδρέα Χατζησάββα, Μιχαλάκη Πατσαλίδη, Μιχαλάκη Παντελίδη, Φανή Δημητρίου και Ιωάννη Κόκκινο, οι οποίοι άρχισαν να ξαναμετροφυλλούν τους φακέλους και να αξιολογούν κάθε λεπτομέρεια που υπήρχε.

Από κάπου έπρεπε ν' αρχίσουν. Και μια αναφορά μιας γυναίκας- αστυνομικού στο αεροδρόμιο Λευκωσίας αποτέλεσε την αρχή του νήματος.

Η αστυνομικός αυτή είχε επισημάνει ότι κάθε φορά που σημειωνόταν μια έκρηξη στην Κύπρο, ένας

γάλλος που παρουσιαζόταν ως δημοσιογράφος, ο Μισιέλ Ανρύ Πιέρ Βαΐς, ταξίδευε για τη Βηρυτό.

Η πληροφορία αξιολογήθηκε αμέσως και οι αστυνομικοί ανακριτές, ύστερα από μεγάλη παρακολούθηση, περίμεναν το Βαΐς στο αεροδρόμιο και τον συνέλαβαν.

Ήταν ζήτημα χρόνου να αποκαλύψει όσα γνώριζε. Τον ανέκριναν οι πιο έμπειροι ανακριτές της Αστυνομίας.

Ακόμα κι ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης αναμείχθηκε στις ανακρίσεις.

Ο Βαΐς αρνείτο τα πάντα.

Την ανάκριση του ανέλαβε ο Φανής Δημητρίου ο οποίος με τον τρόπο του κατάφερε "να βγάλει το θεριό από την τρύπα του".

Ο Φανής Δημητρίου, αφηγείται ότι πείστηκε από την αρχή ότι ο Βαΐς ήταν ένοχος. Επέμενε για ώρες. Κι ο Βαΐς, παρά το γεγονός ότι δεν μιλούσε αγγλικά, πράγμα που δυσκόλευε αφάνταστα το Φανή Δημητρίου που τον ανέκρινε μέσω διερμηνέα, αναγκάστηκε στο τέλος να πει την αλήθεια. Κι αποκάλυψε και το σχέδιο δολοφονίας του Πολύκαρπου Γιωρκάτζη.

Ακόμα ο Φανής Δημητρίου έπεισε το Βαΐς να γράψει και μια επιστολή στο Γιωρκάτζη με την οποία ζητούσε συγνώμη για όσα είχε κάμει. Η επιστολή αποτελούσε ακόμα ένα ενοχοποιητικό στοιχείο εναντίον του, πέραν της κατάθεσης που είχε δώσει.

Όταν ο Γιωρκάτζης ήταν σίγουρος ότι είχε καταφέρει να εξαρθρώσει το δίκτυο του Μποζκούρτ έδωσε διάσκεψη τύπου στις **3 Μαρτίου 1966** κι έδωσε στη δημοσιότητα όσες πληροφορίες μπορούσε.

Είπε ο Γιωρκάτζης περιστοιχιζόμενος από τον Αρχηγό και τον Υπαρχηγό της Αστυνομίας Χ. Χασάπη και Σάββα Αντωνίου, τον Αστυνόμο Λευκωσίας Μιχαλάκη Παντελίδη και τους αστυνόμους Γ. Χατζηλοΐζου, Ανδρέα Ρήγα, διευθυντή της Υπηρεσίας Πληροφοριών, Φανή Δημητρίου, Κυριάκο Πατατάκο και Χατζησάββα:

"Εδώ και λίγο χρόνο το Υπουργείο Εσωτερικών είχε πληροφορίες ότι η τοποθέτηση των βομβών

γινόταν από μη Κυπρίους, ξένους υπηκόους, έναντι αμοιβής.

Οι Αστυνομικές αρχές της Δημοκρατίας κι η Υπηρεσία Πληροφοριών, έθεσαν τότε υπό στενή παρακολούθηση ορισμένα πρόσωπα, οι κινήσεις των οποίων ήταν ύποπτες και αρκετά ενδεικτικές, ότι ήταν όργανα των Τούρκων για πράξεις που στρέφονταν εναντίον της ασφάλειας της Δημοκρατίας.

Η επιδεξιότητα με την οποία πραγματοποιούνταν οι ενέργειες αυτές καθιστούσαν πολύ δύσκολη την άμεση επισήμανση των προσώπων αυτών και τη σύλληψη τους επ' αυτοφώρω.

Κατά την πορεία της όλης παρακολούθησης διαφόρων ξένων προσώπων και των ανακρίσεων οι οποίες διενηργούντο σε κάθε περίπτωση τοποθέτησης βομβών, επισημάνθηκε ομάδα από τρεις γάλλους, οι οποίοι επισκέπονταν την Κύπρο κατά καιρούς ως δημοσιογράφοι.

Ο ένας από αυτούς, ο οποίος φέρεται και ως ο αρχηγός της ομάδας, διαπιστώθηκε ότι ήταν ηγετικό στέλεχος της γνωστής τρομοκρατικής γαλλικής οργάνωσης ΟΑΣ.

Το πρόσωπο αυτό έφθασε στην Κύπρο στις **21 8 1964** μέχρι δε του τέλους του Δεκεμβρίου **1965**, ταξίδευσε **15** φορές στο Παρίσι.

Στις **8 3 1965** έφθασε στην Κύπρο και το δεύτερο στέλεχος της ομάδας, το οποίο από τότε είχε ταξιδεύσει επτά φορές στη Βηρυτό και τρεις στο Παρίσι.

Το τρίτο μέλος της ομάδας έφθασε στην Κύπρο στις **16 Σεπτεμβρίου 1965** και παρέμεινε στη Λευκωσία μέχρι το τέλος του **1965**. Αυτός είχε ταξιδεύσει τρεις φορές στη Βηρυτό και μια στο Παρίσι.

Οι τρεις γάλλοι εγκαταστάθηκαν αρχικά στους Αγίους Ομολογητές, αργότερα δε σε διάφορα ξενοδοχεία της Λευκωσίας.

Όταν υποπτεύθηκαν ότι δυνατό να παρακολουθούνται αυτοί μετακινήθηκαν στον τουρκικό τομέα της Λευκωσίας και συγκεκριμένα στο

ξενοδοχείο Σαράϋ.

Η μετακίνηση τους αυτή, όπως ήταν φυσικό, ενέτεινε τις υποψίες των Αρχών Ασφαλείας της Δημοκρατίας, πολύ περισσότερο διότι κατά τη μετακίνηση αυτή στον τουρκικό τομέα, άφησαν τα προσωπικά τους αντικείμενα στο Ελληνικό ξενοδοχείο.

Ένα από τα μέλη της ομάδας κατά την πρόσφατη επιστροφή του από ταξίδι στο Παρίσι, ενώ δήλωσε στο αεροδρόμιο ως τόπο διαμονής του ελληνικό ξενοδοχείο, πήγε κατ' ευθείαν στο τουρκικό ξενοδοχείο Σαράϋ, στον τουρκικό τομέα της Λευκωσίας.

Το πρόσωπο αυτό επισκέφθηκε στη συνέχεια το ελληνικό ξενοδοχείο για να παραλάβει τα προσωπικά αντικείμενα των άλλων δυο μελών της ομάδας, τα οποία είχαν στο μεταξύ αναχωρήσει στο εξωτερικό.

Αυτά όμως είχαν κρατηθεί έπειτα από οδηγίες της Αστυνομίας στο ξενοδοχείο και στη συνέχεια το πρόσωπο αυτό κλήθηκε για ανάκριση, διότι δεν υπήρχε καμιά πλέον αμφιβολία για την ενοχή της ομάδας σε πράξεις που στρέφονταν εναντίον της ασφάλειας του κράτους.

Αυτό κρίθηκε αναγκαίο, διότι υπήρχαν υποψίες ότι η περισυλλογή των αντικειμένων από αυτόν, σε συνδυασμό με την αναχώρηση, τον περασμένο Δεκέμβριο των άλλων δυο μελών στο εξωτερικό, δυνατό να είχε ως συνέχεια την οριστική αναχώρηση της ομάδας από την Κύπρο.

Ο συλληφθείς γάλλος ανακρίθηκε από την Αστυνομία και ομολόγησε τις πράξεις του, απεκάλυψε δε ολόκληρο το δίκτυο της σπείρας.

Αυτός κατέθεσε ότι η σπείρα ανέλαβε επί πληρωμή από τους Τούρκους τη διενέργεια διλιφθορών σε διάφορα μέρη της νήσου.

Ο ίδιος αποκάλυψε ότι πήρε μέρος στις ακόλουθες πράξεις εναντίον της ασφάλειας της Δημοκρατίας:

Στις 24 και 25 Μαρτίου, 1965 τοποθέτησαν μια

βόμβα παρά το καμπαρέ Σιαντεκλαίρ και μια βόμβα στο χώρο στάθμευσης αυτοκινήτων της ΚΕΜ, παρά τη λεωφόρο Ομήρου, στη Λευκωσία.

Στις **23** Απριλίου, ανατίναξαν τις πετρελαιοδεξαμενές και κατέστρεψαν το γερανό του τσιμεντοποιείου Λεμεσού.

Πριν από τη δολιοφθορά αυτή οι δράστες έκαναν επανειλημμένες αναγνωρίσεις από λόφο, ο οποίος δεσπόζει του τσιμεντοποιείου, από τον οποίο πήραν φωτογραφίες και τις μετέφεραν στον τουρκικό τομέα, όπου καταστρώθηκε η επιχείρηση.

Τη νύκτα της **23ης** Απριλίου παρέλαβαν τις βόμβες, τις τοποθέτησαν σε αυτοκίνητο και τις μετέφεραν στον τόπο της δολιοφθοράς.

Ακολούθησαν το παραλιακό μονοπάτι πεζή, απέκοψαν το σύρμα του περιφράγματος του τσιμεντοποιείου και τοποθέτησαν τις βόμβες.

Στις **6** Οκτωβρίου **1965** έβαλαν φωτιά στις πετρελαιοδεξαμενές της ΣΙΕΛΛ στη Λάρνακα.

Και στην περίπτωση αυτή προέβησαν για μέρες σε αναγνωρίσεις, πήραν φωτογραφίες και εξεπόνησαν το σχέδιο στον τουρκικό τομέα.

Αφού παρέλαβαν κατά τη διάρκεια της ημέρας έξη κιβώτια εκρηκτικών υλών, βάρους **25-30** λιπρών το κάθε ένα, πήγαν κατά τα μεσάνυκτα στη Λάρνακα.

Πλησίασαν πεζή τις πετρελαιοδεξαμενές από την πλευρά της παραλίας αφού σταμάτησαν το αυτοκίνητο τους στην πάροδο της κυρίας οδού Λάρνακας- Δεκέλειας.

Το κάθε ένα από τα τρία μέλη της ομάδας φορτώθηκε με δυο κιβώτια εκρηκτικών υλών και τα μετέφεραν στον τόπο της δολιοφθοράς.

Αφού απέκοψαν το συρμάτινο περίφραγμα αναρριχήθηκαν σε τοίχο και στη συνέχεια τοποθέτησαν τις εκρηκτικές ύλες σε δυο πετρελαιοδεξαμενές.

Κατά την αναχώρηση τους ναρκοθέτησαν το σημείο από το οποίο είχαν εισέλθει στην περιοχή των πετρελαιοδεξαμενών.

Αυτοί έγιναν αντιληπτοί από τους φρουρούς. Έτσι πυροβόλησαν με το περιστροφό τους και πλήγωσαν τον ένα από τους φρουρούς.

Τελικά οι δράστες επωφελούμενοι του σκοταδιού απόπλισαν τον άλλο φρουρό και πήραν μαζί τους και το όπλο του, το οποίο την επομένη παρέδωσαν στους Τούρκους.

Ο συλληφθείς αποκάλυψε ότι πληρωνόταν ως τακτική αμοιβή **20** λίρες εβδομαδιαία, επί πλέον δε για κάθε τοποθέτηση βόμβας **100** λίρες.

Για την ανατίναξη του τσιμεντοποιείου πήρε **500** λίρες και για τον εμπρησμό των πετρελαιοδεξαμενών της ΣΙΕΛΛ **1000**.

Ο ίδιος αποκάλυψε ότι οι συνεργάτες του είναι οι δράστες που τοποθέτησαν βόμβες στις ακόλουθες περιπτώσεις:

ΠΡΩΤΟ: Στις **29** Αυγούστου **1964** στο νυκτερινό εστιατόριο (σουγλιτζίδικο) στην τάφρο, παρά την προτομή Σολωμού, οπότε είχε φονευθεί ο δεκαεξάχρονος Σωτήρης Ελευθερίου από το Τριμίθι και τραυματίστηκαν τρία άλλα πρόσωπα.

ΔΕΥΤΕΡΟ: Στις **27 1 1965** στα αποχωρητήρια του παιδικού κήπου, παρά την Πλατεία Μεταξά.

Ο συλληφθείς αποκάλυψε επίσης ότι η ομάδα του προγραμματίσει σειρά άλλων πράξεων δολιοφθοράς για το μέλλον.

Μια άλλη επιχείρηση η οποία απέτυχε στρεφόταν εναντίον της ζωής μου.

Συνέχισε ο Γιωρκάτζης:

Υστερα από οδηγίες που πήραν από τους Τούρκους κατέστρωσαν σχέδια δολοφονίας μου στην περίπτωση ταξιδιού μου στο εξωτερικό.

Κατά τις οδηγίες αυτές η δολοφονία έπρεπε να γίνει στο εξωτερικό, ώστε να δοθεί η εντύπωση ότι προερχόταν από εξωκυπριακούς παράγοντες, που δεν είχαν καμιά σχέση με τις κυπριακές εξελίξεις.

Αυτό θεωρείτο αναγκαίο από αυτούς, διότι φοβούνταν ότι δολοφονία μου στην Κύπρο θα οδηγούσε σε αντίποινα εναντίον των Τούρκων.

Ετσι κατά το πρόσφατο ταξίδι μου, για λόγους υγείας στη Ζυρίχη, ο αρχηγός της ομάδας εταξίδευσε στο ίδιο αεροπλάνο μαζί μου, μέχρι το Παρίσι.

Το δεύτερο μέλος της ομάδας πήγε στο Παρίσι αργότερα, όπου συναντήθηκε με τον αρχηγό του.

Εκεί αγόρασαν όπλο με τηλεφακό και στη συνέχεια ταξίδευσαν με αυτοκίνητο στη Ζυρίχη, όπου για πέντε ημέρες αναζητούσαν το μέρος της διαμονής μου. Όταν η προσπάθεια τους αυτή απέτυχε εγκατέλειψαν τα σχέδια τους.

Ολες οι οδηγίες για τη δράση της ομάδας δίνονταν προς αυτούς από τον ούτω καλούμενο Στρατιωτικό Διοικητή της Κύπρου Κεμάλ Κοσκούν, (Μποζκούρτ), μέλος της τουρκικής πρεσβείας στη Λευκωσία και το Διευθυντή της Τουρκικής Υπηρεσίας Πληροφοριών Χαλίλ Πασιά.

Γι' αυτά τα σχέδια ελάχιστα μέλη της τουρκοκυπριακής ηγεσίας γνώριζαν, διότι λαμβάνονταν αυστηρά μέτρα προς αποφυγήν διαρροής πληροφοριών και όπως δίδεται η εντύπωση ότι οι πράξεις δολιοφθορών προέρχονταν από Τούρκους.

Εκτός από την ομάδα η οποία ανακαλύφθηκε υπάρχουν και άλλα πρόσωπα, τα οποία τοποθετούν βόμβες με αμοιβή. Από στοιχεία και πληροφορίες που παρασχέθηκαν στις αρχές, προκύπτει ότι και άλλοι ξένοι χρησιμοποιήθηκαν από τους Τούρκους για διάφορες περιπτώσεις.

Συγκεκριμένα αλλοδαπός κατέθεσε στην Υπηρεσία Πληροφοριών ότι κατά τις αρχές του **1964**, οι Τούρκοι του πρότειναν να τοποθετήσει βόμβες στον ελληνικό τομέα.

Ο αλλοδαπός αυτός παρέδωσε μια ωρολογιακή βόμβα TNT στην Υπηρεσία Πληροφοριών και κατέθεσε ότι αυτή του δόθηκε από το Χαλίλ Πασιά για να την τοποθετήσει στο κτίριο της Τσάρτερτ Μπανκ.

Αργότερα άλλος ξένος απελάθηκε ως πράκτορας των Τούρκων. Υπήρξαν ενδείξεις ότι αυτός είχε τοποθετήσει βόμβες σε διάφορες περιοχές, αλλά δεν υπήρχαν πλήρη στοιχεία για νομική στήριξη ποινικής

δίωξης του.

Στα τέλη του **1964** υπήρχαν πληροφορίες ότι θα τοποθετούσαν πλαστικές βόμβες αντί **50** λιρών για την κάθε περίπτωση, στις πρεσβείες των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, της Βρετανίας, της Δυτικής Γερμανίας και της Ηνωμένης Αραβικής Δημοκρατίας με σκοπό να κατηγορηθούν οι Έλληνες. Τότε η Αστυνομία πήρε μέτρα ασφαλείας για την αποτροπή τέτοιου ενδεχομένου.

Οι αρχές εντείνουν τις προσπάθειες τους για την πλήρη εξουδετέρωση και εξάρθρωση κάθε συνωμοτικού δικτύου ή ατόμων που ενεργούν εναντίον της αφάλειας της χώρας, είμαι δε βέβαιος ότι ο κάθε πολίτης της Δημοκρατίας θα δώσει τη βοήθεια του προς συμπλήρωση της αποστολής που έχει αναληφθεί".

Στη συνέχεια ο Πολύκαρπος Γιωρκάτζης απάντησε σε ερωτήσεις των δημοσιογράφων:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Υπάρχει τρόπος να ληφθούν μέτρα εναντίον του Τούρκου ο οποίος έδωσε τις οδηγίες στους δυο γάλλους;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δυστυχώς ο Μποζκούρτ ανήκει στον κατάλογο των διπλωματών της Τουρκικής πρεσβείας. Εν πάση περιπτώσει το θέμα θα μελετηθεί.

- Ποιες εφημερίδες ή πρακτορεία παρουσιάζονταν ότι αντιπροσώπευαν τα πρόσωπα που ενέχονται στην υπόθεση αυτή;

- Επικαλούνταν το επάγγελμα του δημοσιογράφου μάλλον ως κάλυμμα. Δυο από αυτούς παρουσιάζονταν ως φωτογράφοι μάλλον παρά δημοσιογράφοι.

- Υπάρχει πρόθεση να προσαφθεί εναντίον τους κατηγορία για φόνο, και ποιες ποινές προβλέπονται για τα αδικήματα τα οποία έχετε αναφέρει;

- Οι ανακρίσεις συνεχίζονται κι αυτό είναι θέμα για το οποίο θα αποφασίσει ο Γενικός Εισαγγελέας.

- Θα θέλαμε να μάθουμε τα ονόματα των μελών της σπείρας και κατά πόσον σκοπός των πράξεων δολιοφθοράς δεν ήταν μόνο να επιρριφθεί η ευθύνη στους Έλληνες κυπρίους, αλλά επίσης να προκληθεί

ρήγμα μεταξύ των Ελληνοκυπρίων και των Ελλήνων.

- Θα αποκαλύψω μόνο το όνομα του συλληφθέντος. Κατάγεται από το Νανσύ της Γαλλίας και ονομάζεται Μισιέλ Ανρύ Πιέρ Βαΐς. Είναι **29** χρόνων. Κατά τη γνώμη μου, η σπείρα επιδίωκε δυο πράγματα, πρώτο να δημιουργήσει την εντύπωση ότι οι εκρήξεις ήταν έργο των κομμουνιστών. Αργότερα εκμεταλλεύθηκαν την κατάσταση και προσπάθησαν να δημιουργήσουν την εντύπωση ότι οι δράστες ήσαν Έλληνες αξιωματικοί.

- Μετά τις δολιοφθορές στις πετρελαιοδεξαμενές της ΣΙΕΛΛ στη Λάρνακα, συνελήφθησαν αρκετά πρόσωπα. Υπάρχει υποψία ότι αυτοί είχαν οποιανδήποτε σχέση με την σπείρα;

- Οχι, την εποχή εκείνη η Αστυνομία δεν είχε εντοπίσει πλήρως τους δράστες, αν και βρίσκονταν υπό παρακολούθηση.

- Οι δράστες μεταφέρθηκαν ειδικά από το εξωτερικό ή χρησιμοποιήθηκαν ως όργανα αφού ήλθαν στη νήσο;

- Από τα στοιχεία που υπάρχουν στη διάθεση μας, προκύπτει ότι ο αρχηγός της σπείρας επιστρατεύθηκε στη Γαλλία. Αυτός με τη σειρά του επιστράτευσε το συλληφθέντα, ο οποίος εργαζόταν ως γκαρσόνι σε εστιατόριο στο Νανσύ με την ονομασία " Δύο Ημισφαίρια".

- Ποια υπήρξε η ζημιά από τις εκρήξεις;

- Μόνο από τη δολιοφθορά στις πετρελαιοδεξαμενές της ΣΙΕΛΛ προκλήθηκε ζημιά **250,000** λιρών. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ένας από τους σκοπούς των δραστών ήταν να δημιουργήσουν οικονομικό χάος.

Η κατάθεση που είχε καταφέρει να αποσπάσει από το Βαΐς ο Αστυνόμος Φανής Δημητρίου ήταν πολύ αποκαλυπτική και το Δικαστήριο τη δέχθηκε χωρίς αμφισβητήσεις στις **19** Απριλίου **1966** σαν παρουσιάστηκε ενώπιον του. Στην κατάθεση του ο Βαΐς παραδεχόταν τα πάντα.

Ανέφερε ο Βαΐς:

" Εδώ κι ένα χρόνο είχα συναντήσει τον κ. Μπερνάρντ Σιλέτ, στο καφενείο " Τα δύο Ημισφαίρια". Μου είπε ότι είχε μια κατοικία στην Κύπρο, ότι κέρδιζε πολύ καλά τα προς το ζήν και μου πρόσφερε τη θέση του προσωπικού του οδηγού στην Κύπρο.

Στην αρχή δεν αποδέχθηκα την προσφορά, αλλά αργότερα, ύστερα από επανειλημμένες επαφές, αποδέχθηκα τη θέση του προσωπικού οδηγού.

Μαζί ήλθαμε στην Κύπρο στις **8 Μαρτίου 1965** αεροπορικώς.

Ο Μπερνάρντ είχε καταβάλει όλα τα έξοδα του ταξιδιού. Στην Κύπρο έμεινα μαζί του στην οδό Δαιδάλου αρ **3**, στη Λευκωσία.

Την επομένη της άφιξης μας στην Κύπρο νοικιάσαμε μια Μερσεντές με το Μπερνάρντ από το Νίκο Κοντό και κάναμε περιπάτους με τη φίλη του Μόνικα, η οποία όμως δεν γνωρίζω ποιας εθνικότητας ήταν.

Μερικές μέρες ύστερα από την άφιξη μας ο Μπερνάρντ Σιλέτ μου είπε να πάμε με το αυτοκίνητο στο ξενοδοχείο Σαράϋ στον τουρκικό τομέα της Λευκωσίας.

Όταν φθάσαμε εκεί μου είπε να περιμένω στο ξενοδοχείο και αναχώρησε για να πραγματοποιήσει μια επαφή που διήρκεσε μια ώρα. Παρόμοιες επαφές είχε πολλές στον τουρκικό τομέα της Λευκωσίας. Οι επαφές αυτές είχαν την ίδια χρονική διάρκεια.

Ζήτησα να μάθω τι έκαμνε κι' εκείνος μου απάντησε ότι δεν έπρεπε να με ενδιαφέρει διότι εκείνος με πλήρωνε και δεν έπρεπε να ρωτώ τίποτα.

Μερικές ημέρες μετά μου ζήτησε να πάμε στη Λάρνακα, κοντά στο σταθμό ΦΙΝΑ για παρακολούθηση των εγκαταστάσεων.

Αυτή η παρακολούθηση επαναλήφθηκε πολλές φορές.

Στις **24 Μαρτίου 1965**, τη νύκτα, ενώ βρισκόμαστε στον τουρκικό τομέα της Λευκωσίας ο Μπερνάρντ κατέφθασε με μια κάσα, την οποία έκρυψε κάτω από το κάθισμα του αυτοκινήτου.

Στη συνέχεια ξεκινήσαμε από τον τουρκικό τομέα και φθάσαμε προς την περιοχή που βρίσκεται η γαλλική πρεσβεία, περάσαμε από το ελληνικό οδόφραγμα και πήγαμε στη Λάρνακα, κοντά στις εγκαταστάσεις της ΦΙΝΑ.

Αφήσαμε το αυτοκίνητο στο δρόμο κοντά στη θάλασσα. Κόψαμε τα ατσάλινα σύρματα, ο Μπερνάρτ μπήκε στις εγκαταστάσεις και τοποθέτησε μια γόμωση μεταξύ της δεξαμενής και του σωλήνος και μετά φύγαμε προς την κατεύθυνση της Λευκωσίας, όπου πήγαμε στο σπίτι του. Μετά την επιτυχία της δολιοφθοράς μου έδωσε χρήματα.

Στις **5** Απριλίου αναχωρήσαμε για τη Βηρυτό κι επιστρέψαμε στις **8** Απριλίου **1965**. Τα έξοδα τα κατέβαλε ο Μπερνάρντ Σιλέτ.

Στις **30** Απριλίου **1965** αναχωρήσαμε για τη Βηρυτό και ύστερα από λίγες ημέρες επανήλθα μόνος στην Κύπρο.

Ο Μπερνάρτ Σιλέτ ήλθε λίγες μέρες μετά από μένα.

Φύγαμε από το Παρίσι τη δεύτερη εβδομάδα του Μαΐου.

Κατά τη διάρκεια της παραμονής μου στη Γαλλία συναντήθηκα με το Ζιαν Μπατζιάκ, τον οποίο ο Μπερνάρντ Σιλέτ μου είπε να οδηγήσω στην Κύπρο.

Εγώ επέστρεψα ύστερα στην Κύπρο με το Ζιαν Μπατζιάκ κατά τα μέσα Σεπτεμβρίου.

Όλα τα έξοδα κατέβαλε και πάλι ο Σιλέτ.

Ενασυναντηθήκαμε στην Κύπρο στο ξενοδοχείο "Νικοσία Πάλας". Αυτός νοίκιασε ένα αυτοκίνητο από κάποιο Ντίνο και ξεκινήσαμε για αναγνώριση των εγκαταστάσεων της ΣΙΕΛΛ μετά από λίγες ημέρες.

Κατά τις πρώτες ημέρες του Οκτωβρίου πήγαμε στον τουρκικό τομέα, πήραμε εκρηκτικές ύλες και περίστροφα.

Όλα αυτά συνέβησαν γύρω στο μεσημέρι. Το βράδυ της ίδιας ημέρας τους οδήγησα στη Λάρνακα, στις εγκαταστάσεις της ΣΙΕΛΛ. Τοποθέτησα το αυτοκίνητο μου σ ένα μονοπάτι του κυρίου δρόμου. Ήταν περίπου

μεσάνυκτα.

Πήραμε τα κουτιά με τις εκρηκτικές ύλες και μπήκαμε μέσα στο σταθμό της ΣΙΕΛΛ από το πίσω μέρος προς τη θάλασσα, αφού είχαμε κόψει τα μεταλλικά πλέγματα.

Ο Μπερνάρντι Σιλέτ και ο Ζιαν Μποτσιάκ τοποθέτησαν μια γόμωση σε μια δεξαμενή κι ανέβηκαν τις σκάλες για να τοποθετήσουν μια άλλη γόμωση, σε μια άλλη δεξαμενή.

Υστερα ξεκίνησαν να φύγουν, αλλά τοποθέτησαν δυο νάρκες στο μέρος απ όπου εισήλθαν.

Εγώ εκτελούσα χρέη φρουρού.

Αναχωρώντας προς την κατεύθυνση του αυτοκινήτου άκουσα κάποιον να φωνάζει "Αλτ".

Μετά από λίγες στιγμές άκουσα πυροβολισμούς.

Γνώριζα ότι ήσαν στρατιώτες, αλλά μέσα στη νύκτα δεν είχα δει.

Ετρεξα προς το αυτοκίνητο με τον Ζιαν Μπατζιάκ κι ύστερα από λίγο είδα να φθάνει και ο Σιλέτ με ένα τυφέκιο, το οποίο έκρυψε μέσα στο κάθισμα του αυτοκινήτου.

Αμέσως αναχωρήσαμε προς την κατεύθυνση της Λευκωσίας από ένα πλαγιόδρομο κοντά στο φυλάκιο των Ηνωμένων Εθνών.

Φθάσαμε στη Λευκωσία κι εγώ κι ο Ζιαν πήγαμε στο ξενοδοχείο "Νικοσία Πάλας", ενώ ο Σιλέτ με τη φίλη του Μόνικα στο ξενοδοχείο "Δελφοί".

Το αυτοκίνητο ήταν στο χώρο στάθμευσης του ταχυδρομείου, και μέσα σ' αυτό βρισκόταν και το τυφέκιο.

Την επομένη ο Ζιαν και ο Μπερνάρτι πήγαν στον τούρκικο τομέα για επαφές και για να παραδώσουν το τυφέκιο και τα περίστροφα τα οποία χρησιμοποιήθηκαν κατά τη δολιοφθορά.

Δυο μέρες μετά αυτός μου είπε να πάω με το Ζιαν Μπατζιάκ στη Βηρυτό, όπου μετά ήλθε κι αυτός.

Επ ευκαιρία της μεγάλης επιτυχίας της δολιοφθοράς, ο Μπερνάρντι Σιλέτ μας έδωσε χρήματα. Εγώ πήρα **1000** Στερλίνες τις οποίες κατέθεσα σε μια

τράπεζα στη Βηρυτό.

Στις **19** Ιανουαρίου **1966** αναχώρησα για το Παρίσι χωρίς να πάρω μέρος σε καμιά άλλη πράξη δολιοφθοράς.

Όταν πήγα στη Νανσύ ο Μπερνάρντ μου είπε να έλθω στην Κύπρο και να διατηρήσω την τακτική του επαφή που είχε στον τουρκικό τομέα και ότι αυτός θα ερχόταν στην Κύπρο "Ιγκόγνιτο" με πλοίο.

Εφθάσα στην Κύπρο στις **13** Φεβρουαρίου **1966** και πήγα στο ξενοδοχείο "Σαράϊ". Αποκατάστησα επαφή και ανέμενα απάντηση.

Με έστειλαν στη Βηρυτό για λίγες μέρες. Υστερα μου είπαν ότι έπρεπε να επιστρέψω στην Κύπρο και μετά θα πήγαινα στη Γαλλία για να δω το Μπερνάρντ Σιλέτ.

Όλα αυτά που έχω αφηγηθεί είναι όλα από την αρχή που είμαι στην Κύπρο μέχρι σήμερα **27** Φεβρουαρίου **1966** που έδωσα αυτήν την κατάθεση.

Είμαι έτοιμος να σας δείξω τα μέρη όπου έγιναν οι δολιοφθορές.

Πιστεύω ότι ο Μπερνάρντ Σιλέτ πήρε μέρος με τον ΟΑΣ στην Αλγερία. Είναι αυτός ο Μπερνάρτ Σιλέτ που μας διοικούσε και με πλήρωνε **20** λίρες εβδομαδιαίως, επιπρόσθετα από τα φιλοδωρήματα που παίρναμε ύστερα από την κάθε δολιοφθορά."

Μια και είχαν βγει όλα στη φόρα ο Βαΐς δεν απέρριψε εισήγηση του Φανή Δημητρίου να γράψει και μια επιστολή στον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη για να του ζητήσει τη μεγαλοψυχία του, ελπίζοντας να ελαφρύνει τη θέση του, αλλά χωρίς να γνωρίζει ότι με τον τρόπο αυτό, έδινε στη δικαιοσύνη ακόμα μια ομολογία για τις πράξεις του.

Έτσι έγραψε μια επιστολή στον Πολύκαρπο Γιωρκάτζη με την οποία ζητούσε συγγνώμη για το κακό που είχε προκαλέσει στην Κύπρο.

Ανέφερε στην επιστολή του ο Βαΐς :

"Κύριε Υπουργέ,

Με την παρούσα μου έρχομαι να σας ζητήσω συγγνώμη για όλο το κακό που σας έκαμα. Δεν θα έπρεπε

ποτέ να είχα δεχθεί να έλθω στην Κύπρο με τον Μπερνάρντι, ο οποίος με παρέσυρε στη βρώμικη αυτή δουλειά.

Κάθε μέρα σκέφτομαι αυτό που έκαμα και ντρέπομαι, διότι πραγματικά κύριε Υπουργέ, τόσον εσείς, όσον κι οι αστυνομικοί υπήρξατε πολύ ευγενικοί μαζί μου.

Συγγνώμη από αυτούς στους οποίους έκαμα κακό και οι οποίοι υπήρξαν πολύ καλοί για μένα.

Κύριε Υπουργέ,

Σας ζητώ συγγνώμη και σας παρακαλώ να με πιστέψετε ότι ποτέ δεν θα μπορέσω να ξεχάσω όσα εσείς και οι αστυνομικοί έχετε κάνει για μένα.

Συγχωρέστε με, Κύριε".

Τελικά ο Βαΐς παραπέμφθηκε στο Κακουργιοδικείο όπου δεν χρειάστηκε να γίνει καθόλου δίκη. Παραδέχθηκε αμέσως τις κατηγορίες που προσήφθησαν εναντίον του.

Ανοίγοντας την υπόθεση ο Γενικός Εισαγγελέας Κρίτονας Τορναρίτης είχε πολλά να πει:

" Σύμφωνα με τον κατηγορούμενο, εκτός της συνηθισμένης αμοιβής που έπαιρνε από 20 λίρες εβδομαδιαίως, πληρώθηκε αδρά στην περίπτωση της έκρηξης στις εγκαταστάσεις ΣΙΕΛΛ όπου πήρε 1000 λίρες.

Είναι αναμφίβολο, ότι ο ιθύνων νους πίσω από όλες αυτές τις δραστηριότητες δεν ήταν ο κατηγορούμενος, αλλά ο σύντροφος του Σιλέτ, ο οποίος τώρα βρίσκεται πέραν της δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου αυτού.

Είναι επίσης αναμφίβολο ότι όλοι εξυπηρετούσαν ξένα συμφέροντα επί πληρωμή χρημάτων, αδιαφορούντες τελείως για τις συνέπειες των πράξεων τους και τον αντίκτυπο τους στη δημόσια τάξη στη χώρα αυτή.

Αλλά ένα πράγμα είναι βέβαιο: Οτι χάρη στις αποκαλύψεις που έκαμε ο κατηγορούμενος, η κοινή γνώμη, η οποία είχε αναστατωθεί από τις εκρήξεις

εκείνες, έχει τώρα καθυστερηθεί και το έργο της Αστυνομίας, το οποίο μπορούσε να είχε εκτραπεί προς εσφαλμένη κατεύθυνση, διευκολύνθηκε κατά πολύ".

Το Κακουργιοδικείο (Τ. Χατζηαναστασίου Πρόεδρος και Τ. Ορφανίδης και Α. Κούρρης) δέχθηκε όσα είπε ο Γενικός Εισαγγελέας και καταδίκασε το Βαΐς σε **12**ετή φυλάκιση για την κάθε κατηγορία. Οι ποινές θα συνέτρεχαν. Ομως ο Βαΐς δεν θα έμενε για πολλά χρόνια στις φυλακές γιατί θα απελαυνόταν αργότερα στη Γαλλία.

Την ίδια τύχη είχε και η τουρκάλλα πράκτορας Χαλιτέ. Ενα βράδυ του Δεκεμβρίου του **1966**, σαν η Χαλιτέ έχασε το σύνδεσμο της και θέλησε να διαβιβάσει μια πληροφορία στους συνεργάτες της αποφάσισε να περάσει από την "πράσινη γραμμή" της Λευκωσίας στην τουρκική συνοικία. Τα κατάφερε, αλλά σημειώθηκε ανταλλαγή πυροβολισμών.

Αυτοί που την παρακολουθούσαν αποφάσισαν ότι είχε φθάσει στο απροχώρητο. Ετσι συνελήφθη αλλά αφέθηκε για λίγο καιρό ακόμα ελεύθερη μέχρι να εντοπισθεί και ο τελευταίος συνεργάτης της.

Τελικά ένα βράδυ την επισκέφθηκε στο σπίτι της ένας αστυνομικός και τη διέταξε μαζί με τη μητέρα της να τον ακολουθήσουν. Η Χαλιτέ μεταφέρθηκε στον αστυνομικό σταθμό Αγίου Δομετίου κι η μητέρα της στον αστυνομικό σταθμό Λάρνακος, στη Λευκωσία, όπου κρατήθηκαν και ανακρίθηκαν για **15** μέρες εξονυχιστικά για τελευταία φορά. Ύστερα διώχτηκαν από την Κύπρο και κατέληξαν στην Τουρκία.